

Per una legislatura «efectiva»

De la mateixa manera que els partits ja han fet una lectura realista de l'octubre passat ara caldrà que la facin amb els comptes si no volen seguir en la provisionalitat i sense nord. Avui també són notícia Gerardo Pisarello, Sánchez Llibre i Pedro Sánchez, el PKK dels kurds i Irene Polo

La legislatura del Govern "efectiu" de Quim Torra i Pere Aragonès és en una hora decisiva, en un moment crític. Sabem que ni el món neoconvergent (en ple debat intern sobre com s'articula) ni ERC tenen cap interès a convocar eleccions. Torra, que és qui pot i que en els primers temptejos del seu mandat va especular amb fer-ho en funció de quina fos la resposta que el Parlament volgués donar a la sentència de l'1-O, no està pel tema. També sabem que no hi ha acord estratègic i que, si arriba, serà després del judici al Suprem i com una resposta.

De fer efectiva la República del 27-O no en tenen, ara per ara, intenció cap dels dos grans partits del bloc republicà. Uns perquè pensen que no hi ha prou suports i altres perquè admeten que el *momentum* va passar. El consens és en intentar forçar un referèndum que, acordat o no amb l'Estat, sigui realment vinculant. I això, òbviament, no satisfà tot el moviment.

I tenim clar també que el diàleg amb Madrid no dona gaire de si políticament per més que això perjudiqui la imatge d'Espanya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167657/europeus/consideren/autoritaria/poc/dialogant/actitud/estat/amb/catalunya>) (el dret a decidir ni hi és ni se l'espera) i que els pressupostos seran difícils (molt) d'aprovar perquè els comuns no tenen cap ganes de donar oxigen a l'executiu. Si prosperessin serien unes de les poques lleis que aprovaria el Parlament, que en tramita només set hores d'ara. Amb els treballadors del sector públic a l'ofensiva (la vaga de metges segueix i en veurem també de mestres i funcionaris) urgeix una reacció decidida del Govern.

De la mateixa que els partits han fet ja una lectura realista del passat octubre -encara que ho verbalitzin de diferent manera- caldrà també fer el mateix amb els comptes, que només poden prosperar amb els vots dels comuns. Si no fan l'esforç, la legislatura seguirà instal·lada en la provisionalitat i els serà més difícil trobar el nord. Sobre tot plegat us aconsello la crònica (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167638/govern/afrota/protestes/funcionaris/amb/legislatura/p/recari>) de **Sara González**, la informació en primícia (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167688/aragones/presentara/pressupost/sense/canvis/fiscals/pero/reserva/marge/successions>) de **Roger Tugás** quant a les reformes fiscals que estan d'acord en introduir en la negociació JxCat i ERC, i l'opinió (<https://www.naciodigital.cat/opinio/18702/pressupostos/pressupostos>) de **Pep Martí**.

El futur de Pisarello. Ahir us explicàvem

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/167465/jordi/marti/altre/tinent/alcalde/colau>) que Jordi Martí, gerent de l'Ajuntament, tindrà un paper rellevant a les llistes dels comuns per Barcelona el pròxim maig. Això podria afectar de forma directa el futur del número dos d'Ada Colau, Gerardo Pisarello. La seva relació personal amb Colau és bona però no té clar quin ha de ser el seu futur. A la possibilitat de seguir li afegeix la de ser cap de llista pels comuns a Europa o al Congrés dels Diputats quan hi hagi unes eleccions que veuen a tocar. Ho explica (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167663>) **Joan Serra Carné**.

Vist i llegit

La cantant catalana de flamenc Rosalía té una legió de seguidors entre el jovent. I els més joves s'informen a través d'Instagram o de YouTube a més d'altres xarxes i mitjans convencionals. Tots els mitjans ens esforcem a fer les millors *stories* (aquí podeu seguir el nostre perfil a

Instagram (<https://www.instagram.com/stories/naciodigital/>). Rosalía ho sap i per això va respondre, punt per punt i amb bon to, amb vint minuts d'*stories* a Instagram (que ara ja ha guardat als "destacats" perquè no es perdin) un vídeo del *youtuber* Jaime Altozano. La cantant explica coses que a cap entrevista havia dit. A *Vanity Fair* aquest article (https://www.revistavanityfair.es/cultura/entretenimiento/articulos/rosalia-demuestra-instagram-generacion-representa-espana-jaime-altozano/34869/amp?_twitter_impression=True) d'**Emilio Doménech** us ajudarà a entendre-ho, apreciar-ho i seguir-ho.

El passadís

Josep Sánchez Llibre ha començat ja a governar Foment del Treball. En les tres darreres setmanes ja s'ha vist amb diversos consellers del Govern i amb el vicepresident Pere Aragonès. En poc dies es veurà amb Quim Torra i amb Pedro Sánchez a la Moncloa, segons assegurin persones que l'han vist anar amunt i avall per la seu de la patronal. L'exdiputat al Congrés és un bon -excel·lent, vaja- relacions públiques i vol ser útil per acostar posicions i dirigents polítics. Un dia podria ser el proper 20 de desembre, quan Foment celebra la festa dels Premis Ferrer Salat. Aquell dia -la vigília del consell de ministres que Pedro Sánchez presidirà a Barcelona- podrien coincidir Sánchez i Torra. Seria una altra trobada, però no junt a la font de Guimar sinó en l'entorn més prosaic d'un cenacle d'empresaris.

L'efemèride

Tal dia com avui de l'any 1978, fa exactament 40 anys, es fundava a Ziyaret, a unes desenes de quilòmetres de Diyarbakir, la capital del Kurdistan turc, el **Partit dels Treballadors del Kurdistan**, una organització política que reivindica la implantació d'un estat socialista per als kurds que viuen a Turquia -la majoria-, Iran, Iraq i Síria. El PKK, que lidera Abdullah Ocallan, empresonat i condemnat a cadena perpètua pels turcs des de 1999, és considerat un grup terrorista per la UE i els Estats Units, aliats intermitents del govern d'Erdogan a l'OTAN. El partit, que és il·legal però s'ha anat presentant amb diversos noms i notable èxit a Turquia (ara a través de l'HDP), ha suavitzat les seves posicions i marcat distàncies amb la lluita armada després d'anys de durs enfrontaments. Encara té, però, milícies que combaten l'ISIS. La BBC explicava (<https://www.youtube.com/watch?v=EAZNYv9YkBY>) el protagonisme de les dones en la seva lluita.

L'aniversari

El 27 de novembre de l'any 1909 va nàixer a Barcelona la periodista, publicista i representant teatral **Irene Polo**, que moriria a l'exili argentí el 1942. Va ser una de les grans firmes del periodisme català de la Segona República, que va posar-se al nivell dels països més avançats d'Europa. Polo va obrir pas a les dones en un món que, com totes les feines intel·lectuals de l'època, era masculí i excel·lia en el reporterisme, que va cultivar a revistes com ara *Mirador* i a diaris com *La Humanitat* o *La Rambla*. Així la recordaven en un reportatge (<https://www.periodistes.cat/capcalera/pionera-brillant-oblidada>) a la revista del Col·legi de Periodistes.

Ferran Casas i Manresa
subdirector de NacióDigital

? (<http://www.naciodigital.cat/noticia/117667/13/octubre/veiem/tribunals/nou>)

Vols rebre El Despertador de **NacióDigital** cada matí al teu correu electrònic?

Fes clic aquí per subscriure't-hi (<http://www.naciodigital.cat/despertador>)